

человѣкъ состои не само отъ просты химическы и физическы произведенія, но и отъ *душѣ* или по̀ точно да кажемъ: въ чело̀вѣка сѣществува и единъ *духъ*, който всичко управлява! — Какъ може слѣдователно единъ лѣкаръ *логически* да цѣри единъ боленъ, когато не дава никакво вниманіе на радостны-тѣ или жялостны-тѣ расположенія на душа-та му, когато не испытва неговы-тѣ чувства, мислы и желанія и когато, и да гы испыта и упознае, не се съображява съ тѣхъ?? — Ако, по злополучію, или болній не ще да гы изкаже, или лѣкаръ-тѣ, спорядъ голѣмы-тѣ препяствія и спорядъ мѣчны-тѣ обстоятелства не е вечъ въ состояніе да надвие психологически надъ злополучны-тѣ душевны расположенія одного болнаго, то що могатъ да помогнѣтъ всички-тѣ цѣрьове? и какъ може онъ *логически* да цѣри такъвъ единъ боленъ?? — никакъ!

Забѣлежка 23) Такива жялостны расположенія на душа-та, Бжлгари-тѣ вѣоце називавать *меракъ*; а нѣкон други народи *шохондрія* конто и могатъ да иматъ различни стѣпове. У много народи, както и у наши-тѣ Бжлгари, сѣществува обичай да се викатъ за такива душевны болесты духовни лица *за да чинѣтъ надъ болны-шѣ*, кое-то е и много добро и логически; желателно бы было само да сѣ тія духовни лица просвѣщени и обарзовани чело̀вѣци и да иматъ добры понятія отъ богословіе, психологіѣ и философіѣ, и — само въ такъвъ случай, они ще сѣ въ состояніе да цѣрятъ такива болны съ тѣхны-тѣ спасителны поученія. Тукъ смы обаче принудени да исповѣдамы, мжкаръ и съ голѣмж жялостъ, че наше-то народно духовенство, и наши-тѣ духовни исповѣдници лѣжатъ въ една джлоба яма на незнаніе и неученіе; и тѣхны-тѣ умственны и душевны способности сѣ покриты, въ слѣдствіе на туй неученіе, съ една дебелж и гжстж тжмни-